

İzmir Barosu Dergisi
2002 Ekim Sayısı

Buldan v. Türkiye¹

Başvuru No.28298/95

Kabuledilebilirlik Kararı

İngilizce Özgün Metinden Çeviren
Av. Serkan Cengiz²

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi 4 Haziran 2002 tarihinde , daire olarak aşağıdaki üyelerin katılımıyla toplandı:

Bay J.P. COSTA, *Başkan*
Bay A.B. BAKA,
Bay GAUKUR JÖRUNDSSON,
Bay K. JUNGWIERT
Bay V. BUTKEVYCH,
Bayan W. THOMASSEN, *Hakimler*,
Bay F. GÖLCÜKLÜ, *Adhoc Hakim*,

Ve Bayan S. DOLLE, *Bölüm Sekreteri*,

02 Aralık 1994 tarihinde Avrupa İnsan Hakları Komisyonuna sunulan yukarıdaki başvuruyu dikkate alarak,

Sözleşmenin 11 Nolu Protokolünün 5/2 maddesini dikkate alarak, Bu madde ile başvuruyu inceleme yetkisi mahkemeye havale edilmiştir,

Sorumlu Devletin ve başvurucunun cevabi olarak gönderdiği görüşleri dikkate alarak,

¹ Bir döneme damgasını vuran Behcet CANTÜRK , Savaş BULDAN, Adnan YILDIRIM , Hacı KARAY, Av. Yusuf EKİNCİ, Medet Serhat ve Ömer Lütfü TOPAL faili meçhul cinayetleri (AİHM'sine götürülmüş olanlar) hakkında ki AİHM'si kararları yavaş yavaş ufukta görülmeye başlandı. Bildiğimiz kadarıyla bu davalardan ilki Medet SERHAT v. Türkiye davası (No: 37411/97) idi ve ilgili Başvuru 7 Kasım 2000 tarihinde (6 ay kuralı uyarınca) Kabuledilemez olarak ilan edildi. 4 Haziran 2002 tarihinde ise Buldan v. Türkiye davasında (No:28298/95) kabul edilebilirlik kararı verildi. 3. Olarak, Ekinci v. Türkiye davasıyla (No:27602/95) ilgili olarak 16 Temmuz 2002 Daire kararı açıklandı. Kararda Sözleşmenin 2. ve 13. Maddelerinin Türkiye tarafından ihlal edildiğine karar verildi. Söz konusu kararlardan Buldan v. Türkiye yargılamasında verilen Kabuledilebilirlik kararının Türkçe çevirisini hafızaları tazelemek ve önemlisi de iç hukuk aşamalarındaki ihmalleri tekrardan gözlemlenmek amacıyla meslektaşlarımızın bilgisine sunuyoruz.

² İzmir Barosu Üyesi

Aşağıdaki gibi karar verildi:

OLGULAR

Başvurucu Kürt kökenli Türk vatandaşı olup 1948 yılı doğumludur ve Almanya’da yaşamaktadır. Mahkeme huzurunda her ikisi de Essex Üniversitesinde(İngiltere) profesör olan Bay Kevin BOYLE ve Bayan Françoise HAMPSON tarafından temsil edilmektedir.

A. Davanın Özel Koşulları

Taraflarca sunulan olgular ve belgeler ayrı ayrı düzenlenmiştir.

Başvurucu

Başvurucunun erkek kardeşi olan Savaş BULDAN bir Kürt iş adamıydı ve Hükümetin Kürt politikalarına karşı dile getirdiği belirgin muhalefetiyle bilinmekteydi. Geçmişte politik faaliyetleri nedeniyle göz altına alınmış ve işkence görmüştü.

3 Haziran 1994 günü saat sabah 4.30 civarında Savaş BULDAN , Adnan YILDIRIM ve Hacı KARAY ile birlikte, İstanbul Yeşilyurt’ta bulunan Çınar Hotel’in Kumarhanesinden ayrılıyordu. Elllerinde telsizler olan kurşun geçirmez yelekli ve silahlı 7 ,8 kişi kumarhaneden çıkan 3 kişiye yaklaştılar ve muhtemelen kendilerini polis olarak tanıttılar. Söz konusu 7-8 kişi 40-45 yaşlarında ve takım elbise giyen bir kişi tarafından yönlendirilmekteydi. Söz konusu 3 kişi 3 arabaya zorla bindirildi.

Başvurucu, o tarihte Türkiye’de yaşıyordu, aynı gün saat 5 sıralarında kardeşine ne olduğu hakkında bilgilendirildi. Başvurucu, arkadaşları ve ailesi ile birlikte özellikle İstanbul-Ankara otoyolu güzergahı boyunca kaçırılanları aramaya başladı. Arama yapan grubun bir parçası Yedi Göller olarak bilinen bölgeye geldi. Bu yer ulusal bir parktı ve içinde sadece yüksek derece devlet görevlilerine ve güvenlik kuvvetleri mensuplarına açık olan bir atış poligonu vardı. Arama grubunun girişte karşılaştıkları bir bekçi sabah saat 7.30 civarında 3 araba içinde 10 veya 11 kişinin içeriye girdiğini söyledi. Bekçi 3 aracı tarif etti. Bu tarif Çınar Otel deki göz altına alma olayına şahit olanların anlatımlarıyla uyumluydu.

Kardeşinin göz altına alındığını öğrenen Başvurucu hemen bazı milletvekilleri, İstanbul Valisi ve Medya ile irtibat kurdu. Ayrıca Başbakanlık ofisi de bilgilendirildi. Başvurucu ve başvurucunun yasal temsilcileri yazılı olarak Bakırköy Cumhuriyet Savcılığına başvurular.

Savaş BULDAN , Adnan YILDIRIM ve Hacı KARAY’ın cesetleri göz altına alındıkları yerden 270 Km uzakta olan Bolu iline bağlı Yığılca Köyünde bulundu.

Başvurucu 4 Haziran 1994 tarihinde kardeşini ve onun iki arkadaşını teşhis üzere Bolu Devlet Hastanesine gitti. Her üç kişi silahla öldürülmeden önce işkence görmüşlerdi.

Başvurucu olaydan sonra araştırma yapmak için Yığılca Köyüne geldiğinde girişte polis tarafından durduruldu. Kimlik kartı numarası ve arabasının plakası alındı ve güvenlik kuvvetleri tarafından sorgulandı.

Hükümet

Hükümet , resmi makamların 3 Haziran 1995 günü öğleden sonra saat 2' de BULDAN ailesinin bir avukatı tarafından kaçırılma olayı hakkında bilgilendirildiğini ve ayrıca resmi makamlar tarafından yapılan ilk soruşturmanın söz konu üç kişinin göz altına alınmamış olduğunu gösterdiğini iddia etmektedir.

Aynı gün ,Nihat BULDAN (Savaş BULDAN'ın kardeşlerinden birisi) Bakırköy Cumhuriyet Savcılığına bir dilekçe sundu ve dilekçesinde kardeşinin ve onun iki arkadaşının kendisini sivil polis olarak tanıtan kişiler tarafından kaçırıldığını iddia etti. Nihat BULDAN savcıdan olayı araştırmasını talep etti. Cumhuriyet savcısı aile üyelerinden olayın gerçekleştiği yerden sorumlu olan Yeşilköy Polis Karakoluna gitmelerini istedi. Aile bu isteği yerine getirdi fakat karakolda kendilerinden yazılı bir ifade alınmadı. Yeşilköy Polis Karakolu cumhuriyet savcılığını ve Terörle Mücadele Şubesini aynı gün bilgilendirdi.

4 Haziran 1994 tarihinde Çınar Otel'de kapı görevlisi olan Sabahattin UZ'un ifadesi alındı. Sabahattin UZ, ifadesinde kaçırılan üç kişiyi otelin kumarhanesinin düzenli müşterileri olarak bildiğini, söz konusu üç kişinin 3 Haziran 1994 tarihinde saat sabah 4.30/ 5 sıralarında otelden çıktıkları sırada 2 araba ile gelen 6 veya 7 kişi tarafından çevrelendiklerini , duvara yaslanıp vücut aramalarının yapıldığını ve bir Mercedes 'e bindirildiklerini ifade etti. Kapı görevlisi ayrıca aralarından birisinin kendilerinin polis olduklarını ve ifadelerinin alınır alınmaz (söz konusu üç kişiye yönelik) serbest bırakılacaklarını söylerken duyduğunu ifade etti. Tanık sonrasında Mercedes kendisini takip eden 2. bir araba ile olay yerinden ayrıldığını ifade etti. Kapı görevlisine göre söz konusu 2.araba spor bir araba idi. Kapı görevlisi havanın karanlık olması ve söz konusu kişilerin kendisinden belirli bir uzaklıkta durmaları nedeniyle kişileri tarif edemedi.

4 Haziran 1994 tarihinde Çınar Otel'de güvenlik görevlisi olan Hüseyin KILIÇ'ın ifadesi alındı. Bay KILIÇ şunları ifade etti: 7 veya 8 kişi otel kapısından dışarı çıkan 3 kişiye yaklaştı. Kapıdan ikinci çıkan kişi 25 metre sonra durdurulmuştu. Yaklaşan kişilerin hepsi yelek giymişti ve silah taşıyorlardı. Bu kişiler 3 kişinin vücut aramalarını yaptıktan sonra onları beklemekte olan 3 arabaya zorla bindirdiler. Tanık arabalardan birisinin spor bir araba olduğunu ifade etti.

5 Haziran 1994 tarihinde Çınar Otel'in dışındaki taksi durağında beklerken söz konusu 3 kişinin otelden çıktıklarını gören taksi şoförü Serdar ÖZDEMİR'in ifadesi alındı. Tanık şunları ifade etti:7 veya 8 kişi kaybolan 3 kişiyi aradıktan sonra onları bekleyen arabalara bindirmişlerdi. Arabalardan bir tanesi Mercedes 300 SEL' di. İkinci araba kiraz kırmızısı

renkte bir Hundai idi. Tanık ayrıca yelek giyenlerden birisi tarafından kullanılan 3. bir spor araba gördüğünü de hatırlamaktadır. Tanık arabaların plakalarını ve söz konusu 7-8 kişinin yüzünü görememiştir.

5 Haziran 1994 tarihinde bir başka taksi şoförü bay Hüseyin DURMAZER'in ifadesi alındı. Hüseyin DURMAZER otelin dışındaki taksi durağına yaklaşırken 3 kişinin siyah bir arabaya bindirildiğini gördüğünü ifade etti.

7 Haziran 1994 tarihinde BULDAN ailesinden bir avukat Savaş BULDAN ve diğer iki kişinin cesetlerinin Bolu yakınlarındaki Melen nehri civarında bulunduğu bilgisini cumhuriyet Savcısına verdi.

Bakırköy cumhuriyet savcılığı hazırlık soruşturmaları sırasında 10 yıl boyunca(Adam kaçırma suçlarında öngörülen yasal soruşturma süresi) geçerli olacak olan sürekli arama müzekkeresi hazırladı.

17 Mart 1995 tarihinde , Bakırköy cumhuriyet savcılığı soruşturma dosyası (soruşturmayı özetleyen raporla birlikte) Yığılca cumhuriyet savcılığına havale edildi. Dosya havalesi ile olay yeri cumhuriyet savcılığı dosya üzerinde soruşturma yapmak üzere yetkilendirildi.

Bu arada ,3 Haziran 1994 tarihinde İsmail TAŞCAN Yığılca Jandarma Karakolu ile irtibata geçerek balık avlamaya gittiği nehir kenarı civarında 3 ceset gördüğünü bildirdi. Söz konusu yer halka açık bir yerdi. Olay yerinde incelemede buluna 3 jandarma personeli tarafından olay yeri raporu tanzim edildi. Ayrıca cesetlerin pozisyonlarını gösteren bir kroki de tanzim edilmişti.

4 Haziran 1994 tarihinde Yığılca cumhuriyet savcısı 2 doktor ile birlikte olaya yerinde inceleme yaptı. Ayrıntılı olay yeri suç raporu hazırlandı ve cesetler Yığılca Devlet Hastanesine sevk edildi. Aynı akşam Yığılca cumhuriyet savcısının huzurunda iki doktor tarafından otopsi işlemi yapıldı. Daha sonra cesetler teşhis amacıyla Bolu Devlet Hastanesi Morguna sevk edildi. Cesetlerden çıkarılan mermiler balistik inceleme için Merkez Polis Kriminal Laboratuvarına gönderildi. Merkez Polis Kriminal Laboratuvarı 6 Haziran 1994 ve 14 Haziran 1994 tarihinde iki ekspertiz raporu hazırladı. Balistik raporlar ve şüphelilere ait robot resimler 21 Haziran 1994 tarihinde Yığılca cumhuriyet savcılığına gönderildi.

4 Haziran 1994 tarihinde Yığılca Jandarması sonradan cesetlerin bulunacağı yer istikametinde 3 lüks arabayı seyir halinde iken gördüğünü söyleyen 13 kişinin ifadesini aldı. Tanıklardan birisi , Fevzi AYDIN, 3 Haziran 1994 tarihinde saat sabah 8 civarında kahvaltısını yaparken 3 arabayı gördüğünü arabalardan birisinin durduğunu ve içindekilerden birinin Bolu yolunu sordüğünü ifade etti. Tanık ayrıca arabanın kırmızı renkte olduğunu fakat markasını hatırlayamadığını , arabanın içinde yaşları 40 civarında iki kişi olduğunu ve bunlardan birisinin sakallı olduğunu ifade etti. Tanık ayrıca tüm araba plakalarının 34 (34 İstanbul'da kayıt edilen arabaların kullandığı ön ektir) ile başladığını hatırlamaktadır.

6 Haziran 1994 tarihinde diğer 11 tanığın (Yedi Göller Ulusal Parkında çalışan çok sayıda görevlide dahil olmak üzere) ifadeleri alındı. Tanıklardan bay Muzaffer YILDIZ tüm araba plakalarının 34 ön eki ile başladığını doğruladı. Tanıklar söz konusu lüks arabaların böylesine taşlı ve engebeli yolda seyretmelerine şaşırılmışlardı. Tanıklardan birisi yolculardan birisinin Yedi Göller Ulusal Parkı yolunu sorduğunu ifade etti. Başka bir tanık ,Şevket ÖZTÜRK, benzer bir şekilde 3 araba gördüğünü ve kendisine siyah camlı Mercedes içindeki bir yolcu tarafından Yedi Göller Ulusal Parkı yolunun sorulduğunu ifade etti.

7 Haziran 1994 tarihinde 5 ayrı tanık sorguya çekildi. Bu tanıklar da sabah saat 9 , 9.30 civarında 3 araba gördüklerini ifade ettiler. Tanıklardan birisi ayrıca kendisine Bolu yolunun sorulduğunu ifade etti.

10 Haziran 1994 tarihinde tanıklara ait tüm ifadeler ve diğer belgeler Yığılca Cumhuriyet savcılığına gönderildi. Cumhuriyet savcısı o zaman İstanbul Polisini bilgilendirdi. Aile üyeleri kimlik tespiti amacıyla morga gönderildi.

21 Haziran 1994 tarihinde Savaş BULDAN'ın kardeşi olan Nihat BULDAN'ın ifadesi alındı. Nihat BULDAN, kendisine kaçırma olayının kendilerini polis olarak tanıtan kişiler tarafından gerçekleştirildiğinin söylendiğini , bu nedenle polisle irtibata geçip erkek kardeşinin göz altına alındığını doğrulamak istediğini ifade etti. Tanık erkek kardeşinin hiçbir düşmanı olmadığı ve kimseden şüphelenmediğini beyan ederek ifadesini sonlandırdı. Nihat BULDAN kaçırmadan ve sonraki öldürmeden dolayı sorumlu olan faillerin yakalanmasını talep etti.

31 Ağustos 1995 tarihinde Yığılca Cumhuriyet Savcısı faillere bulunmasına ilişkin başarısız bir soruşturma sonucunda, süreklilik içeren bir arama müzekkeresi hazırladı. Söz konusu müzekkere 20 sene boyunca (Adam öldürmeye ilişkin ilgili yasa uyarınca) geçerli kalacaktır. Bakırköy cumhuriyet savcısı ayrıca bu müzekkere hakkında bilgilendirildi. Bakırköy Cumhuriyet Savcısından zaman aşımı süresi olan 2014 yılına kadar gelişmeler hakkında her ay rapor göndermesi talep edildi.

Hükümet ayrıca Savaş BULDAN'ın ölümüyle ilgili olarak Yaşar ÖZ'ün kovuşturulduğunu , yargılandığını ve 18 Kasım 1999 tarihinde aklandığını gösteren belgeler sundu.

Taraflarca Sunulan Belgeler

Aşağıdaki bilgiler tarafların sunduğu resmi belgelerden edinilmiştir.

(a)Bakırköy ve Yığılca savcıları tarafından başlatılan soruşturmalar

3 Haziran 1994 gecesi saat 9'da İsmail TAŞCAN Yığılca Jandarma Karakoluna gitti ve görevlilere saat 8.30 civarında balık avlamak amacıyla Melen nehrine gittiğini, nehrin yakınındaki Taşlımelen civarında yerde üç ceset gördüğünü söyledi. Kendisinin ifadesi alındı.

Aynı gün saat 9.15’de 3 Jandarma Astsubayı olay yerine gitti ve olay yeri tutanağı tanzim edildi. Rapora göre cesetler Melen Nehri ile Yığılca ve Karakaş İlçelerini birbirlerine bağlayan yol arasında idi. Cesetlerde kimliklerin tespitini sağlayabilecek herhangi bir belge veya eşya bulunmadı. Her birinin başına(Cesetlerden birisinin ayrıca göğsüne) silahla ateş edilmişti. Değerli eşyalar altın yüzük veya altın kol saati zarar görmemişti. Rapor şöyle sonuçlandırıldı: Söz konusu üç kişiye yakın mesafeden ateş edilmişti. Gözlerinin kararmış olmasından anlaşıldığı kadarıyla öldürülmeden önce dövülmüşlerdi. Jandarma görevlileri her iki cesetten birer adet mermi aldılar.

Yığılca cumhuriyet savcısı , Jandarmalar tarafından bilgilendirilmişti, aynı gece saat 11 civarlarında 2 doktorla beraber olay yerine geldi. Savcı olay yeri raporunda şunları kaydetti: Olay yeri Yığılca İlçesinden yaklaşık olarak 12 Km uzaklıktadır. Cesetler üzerinde yapılan ilk incelemede ölü sertliği olduğu anlaşılmıştır. Rapor her üç kişinin de yakın mesafeden ateş edilerek öldürüldüğü tespiti ile sonuçlandırılmıştır. Cesetler daha sonra Yığılca Devlet Hastanesine sevk edilmiştir. Hastanede yapılan daha ayrıntılı inceleme her üç cesedin göz etrafında darbeler nedeniyle yırtılmalar olduğunu, yine her üçünün bileklerinde,muhtemelen iple bağlanmış olmalarından dolayı, morluklar olduğunu,cesetlerden birisinde burnun kırık olduğunu, cesetlerden birinin bir kurşun , ikinci cesedin 2 ,3. Cesedin ise 3 kurşunla vurulmuş olduğunu göstermektedir. Doktorlar 4 Haziran 1994 günü sabah 2.15’de ölüm sebeplerinin beyin kanaması ve iç kanama olduğu sonucunu vararak incelemeyi bitirdiler. Doktorlar full otopsi incelemesinin gerekli olmadığı kararını verdiler. Doktorlara göre , her üç ceset 10 saat(veya daha fazla) önce öldürülmüştü. Raporda son olarak bir Jandarma Komutanının (3 kişinin kaçırıldığına dair bir haberi Televizyonda seyrettiğini ifade etmiştir) olayı savcılığa haber verdiği belirtilmiştir. Cumhuriyet savcısı, söz konusu cesetlerin bir önceki gün İstanbul’da kaçırılan kişiler olabileceği ihtimalini göz önüne alarak, cesetlerin Düzce Devlet Hastanesi Morguna sevk edilmesi için talimat verdi.

4Haziran 1994 tarihinde Çınar Otel’de kapı görevlisi olarak çalışan Sabahattin UZ’un 3 polis tarafından ifadesi alındı. Bay UZ şunları ifade etti: SAVAŞ ve ADNAN otelin dışında koyu renkli bir Mercedese zorla bindirilmişlerdi. Arabanın plakası 34 CK 420 idi. Gece karanlığı kendilerinin polis olduğunu iddia edenlerin yüzlerini görmesine engel olmuştu.

Polis Kriminal Lâboratuvarı tarafından hazırlanan 4 Haziran 1994 tarihli balistik rapora göre olay yerinde üç farklı tabancadan atıldığı anlaşılan 5 adet kullanılmış mermi bulunmuştur. Rapora göre Savaş BULDAN ve Hacı KARAY’ın vücutlarından çıkarılan her iki mermi 9 mm’lik aynı tabancaya aittir. Rapor, olay yerinden toplanan 5 merminin 1985 yılından bu yana meydana gelmiş faili meçhul cinayetlerde kullanılan mermilerle yapılan karşılaştırılmaları sonucunda herhangi bir benzerliğe rastlanmadığı tespiti ile sonuçlandırılmıştır.

Jandarma Kriminal Lâboratuvarı tarafından yapılan incelemeler sonucunda hazırlanan 17 Haziran 1994 tarihli rapor ,Savaş BULDAN ve Hacı KARAY’ın cesetlerinden çıkarılan her iki kurşunun 9mm’lik Parabellum marka bir tabancadan ateşlendiğini göstermektedir.

Rapor, olay yerinde bulunan mermilerin diğer faili meçhul cinayetlerde kullanılan mermilerle yapılan karşılaştırılmaları sonucunda herhangi bir benzerliğe rastlanmadığı tespiti ile sonuçlandırılmıştır.

10 Haziran 1995 tarihinde Polis Lâboratuvarı, İstanbul'da bir arabanın içinde bulunan 1 adet Smith- Wesson marka tabanca ve 11 adet mermi üzerinde yapılan inceleme sonucunda bu silahın bu güne kadar hiçbir faili meçhul cinayette kullanılmamış olduğu sonucuna ulaştı.

31 Ağustos 1995 tarihinde Yığılca cumhuriyet savcısı hazırladığı sürekli araştırma müzekkeresinde Savaş BULDAN , Adnan YILDIRIM ve Hacı KARAY'ı kaçıran ,işkence eden ve öldüren kişilerin kimliklerini tespitini mümkün olamadığı sonucuna vardı. Savcı raporunda ayrıca soruşturma süresince herhangi bir kanıt bulunamadığını da ifade etti. Bu nedenle öldürme olaylarının failleri için sürekli arama müzekkeresi hazırlanmasına karar verildi. Söz konusu müzekkere Türk Ceza Kanununun 102. Maddesi uyarınca 3 Haziran 1994 tarihine kadar geçerli kalacaktır. Failler bulunduğu Yığılca cumhuriyet savcılığının bilgilendirilmesi amacıyla söz konusu arama müzekkeresinin suretleri Yığılca Jandarma Karakoluna , Yığılca Polis Karakoluna , Yığılca Savcılığına ve İstanbul Bakırköy savcılığına gönderildi. Savcı faillerin bulunması amacıyla gerçekleştirilen aramaların dikkatle yapılması için talimat verdi.

4 Haziran 1996 tarihinde amcasıyla beraber 3 Haziran 1994 günü akşam saat 8.15 'de cesetleri gören İrfan KURŞUNLU'nun ifadesi alındı. Bay KURŞUNLU o gün herhangi bir silah sesi duymadığını ifade etti.

Ayrıca 4 Haziran 1996 tarihinde Yığılca Cumhuriyet savcısı cesetlerin bulunduğu olay yerinde inceleme yaptı. Savcı ayrıca olay günü silah sesleri duyduğunu söyleyen Ayşe ARAÇ'ın ifadesini almaya gitti. Ayşe ARAÇ'ın evi olay yerinden yaklaşık 2 kilometre uzaklıkta bulunan Hacılar köyünde idi. Savcı bunun mümkün olup olmayacağını test etmek amacıyla bir jandarma askerine olaya yerine gidip cinayette kullanılan silaha benzer bir silahla ateş etmesi talimatını verdi. Savcı silah sesini duydu. Savcı olay günü 3 arabayı gördüğünü söyleyen 12 kişiyi kendilerinden daha fazla bilgi almak üzere savcılığa çağırttı.

6 Haziran 1996 tarihinde bir Jandarma astsubayı cesetlerin bulunduğu yerde incelemeler yaptı ve bir rapor hazırladı. Bu rapora göre olay yeri Yığılca İlçe merkezinde tam olarak 7.000 metre uzaklıkta idi. Hacılar Köyünde olan biri için , köy 8 kilometre uzaklıkta idi, silah seslerini duymak imkansızdı. O gün gerçekleştirilen deneylere göre silah seslerinin duyulabileceği maksimum uzaklık 5 Km idi.

6 Haziran 1996 tarihinde olay günü arabaları gören kişilerden biri olan Ayşe UZUN'un Yığılca Cumhuriyet savcısı tarafından ifadesi alındı. Ayşe UZUN arabalardan birisinin kırmızı bir Mazda olduğunu hatırlayabildiğini ve içinde 4 kişinin bulunduğunu ifade etti . Ayşe UZUN ayrıca karartılmış camları olan en son arabada üç kişi gördüğünü ifade etti.

7 Haziran 1996 tarihinde Adalet Bakanlığı başvuru tarafından (eski) Avrupa İnsan Hakları Komisyonuna yapılan başvuru hakkında Düzce cumhuriyet savcılığını bilgilendirdi. Adalet bakanlığı mektubunda tanıklardan birisi tarafından kaçırılma olayında kullanılan arabalardan birisinin full plaka diğer ikisinin de ön plaka rakamlarının(34) verilmiş olmasına rağmen soruşturma dosyası içinde arabaların aranmasına yönelik herhangi bir teşebbüsü içeren hiçbir belgenin olmadığını ifade etti. Buna ek olarak söz konusu 3 kişinin öldürüldüğü yere yakın yerde oturan bazı tanıkların silah seslerini duyduklarına beyan etmiş olduklarını ve söz konusu silah seslerinin cinayetlerle aynı zamana rastladığını ifade etti. Bakanlık mektubunda son olarak, soruşturmada atılacak yeni adımların bir sonuç vermeyeceği yüksek bir ihtimal olsa bile (*Dosyanın, geçmişte savcılar sorgulayarak onları güç durumlara düşüren, Komisyon tarafından dikkatle incelendiğini*) soruşturma yetkililerinin yeni adımlar atması gerektiğini ifade etti. Bakanlık takip eden adımların atılmasını talep etti:

- Arabalar ortaya çıkarılmalıdır;
- Tanıkların silah seslerini duyup duymadığı kontrol edilmelidir;
- İlçe Jandarma görevlilerinin araba lastik izlerini labratuvar incelemesine tabi tutup tutmadıkları kontrol edilmelidir;
- Yerel Jandarma Karakolundan tanıklardan herhangi birisinin 3 Haziran 1994 tarihinde silah seslerini duydukları hakkında jandarmayı bilgilendirip bilgilendirmediği hakkında doğrulama yapılmalıdır.

11 Mart 1997 tarihinde Sabahattin UZ (Çınar Otel’de kapı görevlisi) Hüsnü DURMAZER’in (3 Haziran 1994 günü kaçırılma olayına tanık olmuştu) huzurunda kimlik tespiti için bazı kişiler sıraya dizildi. Tanıklar, Ercan AKSOY, Oğuz YORULMAZ ve AYHAN ÇARKIN’ın(üç şüpheli 6 kişiden oluşan bir sıranın içinde idiler) kaçırmayı gerçekleştiren kişilerin arasında olmadığını ifade etti.

19 Mart 1997 tarihinde Polis Kriminal Lâboratuvarı Ercan AKSOY, Oğuz YORULMAZ ve Ayhan ÇARKIN’ın kaçıran kişiler için yapılan robot resimlerle hiçbir benzerliklerinin olmadığı sonucuna vardı.

Polis Kriminal Lâboratuvarı yarı otomatik silah üzerinde 31 Ocak 1994 tarihinde yaptığı inceleme sonucunda silahın hiçbir faili meçhul cinayette kullanılmadığı tespit etmiş tespiti hakkında 8 Temmuz 1998 tarihinde Yığılca cumhuriyet savcılığını bilgilendirilmiştir. Söz konusu belgeden anlaşıldığı kadarıyla tabancanın tekrar inceleme amacıyla lâboratuvara geri gönderildiği anlaşılmıştır.

14 Temmuz 1998 ve 24 Ağustos 1999 arasında faillerin bulunması amacıyla Jandarma ve polis tarafından cesetlerin bulunduğu yere 20 defa gidilmiştir. Buna karşın olay yerinde failleri veya başka bir delili bulmak mümkün olamamıştır.

(b)Yaşar ÖZ’e karşı başlatılan cezai soruşturma

27 Mart 1998 tarihinde Polis Kriminal Lâboratuvarı raporu şöyle sonuçlandırdı: Kaçırılan kişilerden birisine ait robot resim Yaşar ÖZ ile benzerlik taşımaktaydı.

20 Nisan 1998 tarihinde Yığılca Sulh Ceza Mahkemesi o tarihlerde başka bir suç nedeniyle İstanbul Metris Cezaevinde bulunan Yaşar ÖZ için tutuklama kararı verdi. Tutuklama kararında Polis Kriminal Lâboratuvarı raporuna göre kaçırılan kişilerden birisine ait robot resmin Yaşar ÖZ ile benzerlik taşıdığı ifade edildi.

Yaşar ÖZ , 5 Mayıs 1998 tarihinde Yığılca cumhuriyet savcısının talebi uyarınca cumhuriyet savcısına ifade verdi. Bay ÖZ ifadesinde 1 Nisan 1994 ile Ekim 1994 arasında İstanbul'da olmadığını 3 Haziran 1994 tarihinde gerçekleştirilen kaçırma olayının kimin tarafından yapıldığını bilmediğini ifade etti. Yaşar ÖZ ayrıca kendisinin kaçırma olayına karışan kişilerin hiçbiri ile benzerliğinin olmadığını çünkü o tarihlerde sakal bıraktığını bu durumun o tarihlerde katıldığı yerel bir televizyon programı kayıtlarıyla doğrulanabileceğini ifade etti.

7 Mayıs 1998 tarihinde Yaşar ÖZ hakkında Bakırköy Sulh Ceza Mahkemesi tarafından tutuklama kararı verildi.

14 Mayıs 1998 tarihinde Yığılca Asliye Ceza Mahkemesi Yaşar ÖZ tarafından Başvurucunun kardeşinin ve diğer iki kişinin kaçırılması ve öldürülmesi suçları nedeniyle hakkında verilen tutuklama kararına yapılan itirazı reddetti.

29 Mayıs 1998 tarihinde Yaşar ÖZ'ün tutuklu olarak bulunduğu cezaevinde kimlik tespiti için karşılaştırma yapıldı. Sabahattin UZ (Çınar Otelde kapı görevlisi)ve Hüsnü DURMAZER (3 Haziran 1994 günü kaçırılma olayına tanık olmuştu) Yaşar ÖZ'ün (şüpheli 10 kişiden oluşan bir sıranın içinde idi) kaçırma olayını gerçekleştiren kişilerden birisi olmadığını ifade etti.

3 Haziran 1998 tarihinde Fevzi AYDIN'a , arabaları (3 adet) gören tanıklardan birisidir, 34 ZU 478 plakalı kırmızı bir arabanın fotoğrafı gösterildi. Tanık bu fotoğrafın 3 Haziran 1994 tarihinde gördüğü spor arabaya ait olmadığını ifade etti. Kendisine Yaşar ÖZ'ün fotoğrafı gösterildiğinde onu tanımadı.

24 Temmuz 1998 tarihinde Yığılca cumhuriyet savcısı Yaşar ÖZ hakkında görevsizlik kararı verdi ve dosyayı Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesine gönderdi. Savcının görüşüne göre Ankara DGM Yaşar ÖZ dosyasında görevli mahkeme idi.

14 Temmuz1998 tarihinde Ali Osman SİVRİ cumhuriyet savcısı tarafından sorgulandı. Bay SİVRİ Yedi Göller Ulusal Parkı yol güzergahında bulunan Karadere Ormanında bekçi idi. Bay SİVRİ 7 Haziran 1994 tarihli ifadesine atıfta bulundu ve şunları ifade etti: 3 Haziran 1994 günü saat sabah 10.30 'da ormanda bulunan ofisinin dışında kırmızı bir arabanın durduğunu , arabadan bir kişinin çıkıp çeşmeden bir şişeye su doldurduğunu ve oradan ayrıldığını ifade etti. Bu tanıkta 34 ZU 478 plaka numaralı kırmızı spor arabayı tanımadı. Tanık gördüğü şahsın Yaşar ÖZ'e benzemediğini ifade etti.

7 Ekim 1998 tarihinde Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi savcısı Yaşar ÖZ soruşturmasında görevsizlik kararı verdi. Savcı cinayetlerin yasa dışı bir organizasyon adına veya yasa dışı bir organizasyon tarafından gerçekleştirildiğine dair bir delilin olmadığını bu nedenle Devlet Güvenlik Mahkemesinin görevli olmadığı sonucuna vardı. Dosya Düzce cumhuriyet savcılığına geri gönderildi. Dosya daha sonra Yığılca savcılığına havale edildi.

2 Kasım 1998 tarihinde Yığılca cumhuriyet savcısı , Yaşar ÖZ'ün tutuklu ve yargılanmakta olduğu kayıt ederek, faillere ilişkin arama çalışmalarına devam etme kararı verdi. Savcı ayrıca Düzce cumhuriyet savcısından Yaşar ÖZ hakkında(Yaşar ÖZ Yığılca cumhuriyet savcılığı tarafından toplanan delillere göre kaçırma ve sonraki öldürme olayının faillerinden birisiydi) kovuşturma açılmasını talep etti.

16 Kasım 1998 tarihinde Düzce cumhuriyet savcılığı Yaşar ÖZ hakkında hazırladığı iddianameyi Düzce Ağır Ceza Mahkemesine sundu. Savcı dosyadaki delillerin - başvurusunun kardeşinin ve onun iki arkadaşının öldürülmesi olayında - Yaşar ÖZ'ün yargılanmasını gerektirdiğini iddia etti.

24 Kasım 1998 tarihinde Düzce Ağır Ceza Mahkemesi Yaşar ÖZ yargılamasında kararını açıkladı. Mahkeme davanın incelenmesine yardımcı olması amacıyla İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesine 29 Nisan 1997 tarihinde sunulan ve Yaşar ÖZ'ün susurluk olayındaki rolüyle ilgili bilgiler içeren iddianameyi (iddianamenin 1 nüshası 21 Mayıs 1998 tarihinde başvurucuya sunuldu) getirtti. Mahkeme şunu belirtti: Bu iddianameye göre Yaşar ÖZ 3 adet resmi pasaport taşıyan , bu pasaportlardan ikisi Tarık ÜMİT ve Eşref ÇAĞLAR adınadır, tanınmış bir uluslar arası uyuşturucu kaçakçısıdır. İddianame ayrıca şunu belirtmektedir: Bay ÖZ'ün silah taşıma ruhsatı Mehmet AĞAR , o tarihte Emniyet Genel Müdüdür, tarafından kişisel olarak tanzim edilmiştir. 31 Nisan 1994 tarihinde Bay ÖZ'ün İstanbul'daki evinde yapılan arama sırasında 9 mm'lik parabellum Smith- Wesson marka tabanca(tabancanın seri numaraları silinmiştir) ve 43 adet mermi bulundu ve Yaşar ÖZ göz altına alındı. Göz altı hakkında bilgilendirilen Mehmet AĞAR, İstanbul Emniyet Müdüğüne telefon etmiş ve Yaşar ÖZ'ün salıverilmesini istemiştir. Bay AĞAR ayrıca baskın sırasında bulunan silahların ve belgelerin kendisine gönderilmesini istedi. Necdet MENZİR'e , olay tarihinde İstanbul Emniyet Müdüğü, danışıldı ve Yaşar ÖZ salıverildi, elde edilen silahlar ve belgeler , kendisinin talep ettiği gibi, Ankara'da bulunan Bay AĞAR'a gönderildi. Düzce Ağır Ceza Mahkemesi Emniyet Genel Müdüğünden (Ankara) bu silahların akıbetine dair bilgi talep etti, bu talep Emniyet Genel Müdüğündeki yetkililerin söz konusu silahlar hakkında arşivlerinde herhangi bir kayıt bulamaması nedeniyle reddedildi. Mahkeme bu çerçevede içinde şunları belirtti: 10 Ocak 1995 tarihinde Aydınhal KASAL'a ait bir arabada yapılan arama sonucunda bulunan ruhsatsız silahlardan birisi (söz konusu silah üzerinde Polis Kriminal Lâboratuarınca aynı gün bir inceleme yapılmıştır) Bay ÖZ'ün evinde yapılan arama sonucunda ele geçirilen ve akabinde (1994 yılında) Mehmet AĞAR'a gönderilen tabancalardan biridir. BU silahın 1994 yılında Mehmet AĞAR'a gönderilmiş olmasına rağmen Bay KASAL'ın (Yaşar ÖZ'ün iş ortağı olduğunun bilinmesine rağmen) 1995 yılında bu silaha nasıl sahip olduğuna dair bir açıklama yapılmadı. Mahkeme sonuç olarak şuna

işaret etti: Yaşar ÖZ'ün ismi Susurluk Raporunda belirtildi ve söz konusu Rapor şöyle sonuçlandırıldı: “ Terörizme karşı savaş 1993 yılında hız kazandı ve Mehmet AĞAR Emniyet Genel Müdürlüğüne(Ankara) atandı. İzmit Adapazarı ve Bolu bölgesi arasında faili meçhul cinayetler gerçekleşmişti ve sonrasında Başbakan Tansu ÇİLLER PKK'yi destekleyen Kürt işadamlarının listesinin kendisinde olduğunu halka açık olarak ilan etmişti. Savaş BULDAN, Behçet CANTÜRK, Vedat AYDIN, Medet Serhat YÖŞ ve Metin CAN'ın öldürülmeleri bu faaliyetleri oluşturmaktadır.” Mahkeme şunu ifade etti:

“Savaş BULDAN, Adnan YILDIRIM ve Hacı KARAY 7 kişi tarafından kaçırılmış ve İzmit , Adapazarı ve Bolu arasındaki bir bölgede öldürülmüştü. Söz konusu şahısların öldürülmeleri yukarıda adı geçen cinayetlere benzemektedir. Sanık şu anda davada adı geçen kişilerle(Savaş BULDAN, Hacı KARAY ve Adnan YILDIRIM) pek çok ortak noktası olan başka kişileri öldürmekten sorumlu tutulan bir organizasyonun üyesi olmak nedeniyle başka bir mahkemede yargılanmaktadır. Ayrıca , bu cinayetlerin kişisel gerekçelerle işlendiğine dair hiçbir delil mevcut değildir.

Düzce Ağır Ceza Mahkemesi şu sonuca vardı: Mahkeme yukarıdaki bilgi ışığında davanın esası üzerinde yargılama yetkisine(görevsiz) sahip değildir. Dava dosyası organize suçlarla ilgili davalarda görevli olan Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesine havale edildi.

16 Aralık 1998 tarihinde Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi dosya ile ilgili olarak görevsizlik kararı verdi. Ankara DGM Düzce cumhuriyet savcılığının 16 Aralık 1998 tarihli iddianamesine göre Yaşar ÖZ'ün birden fazla kişiyi öldürmekle suçlandığına işaret etti. Ayrıca Mahkeme(Ankara DGM) iddianamenin herhangi bir organize suçtan bahsetmediğini dolayısıyla bu iddiayı resen inceleme yetkisinin olmadığını belirtti. Dava dosyası görevsizlik uyuşmazlığını çözmek üzere Yargıtay'a gönderildi.

Yargıtay 5. Ceza Dairesi 25 Şubat 1999 tarihinde Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesinin kararını onayladı ve Düzce Ağır Ceza Mahkemesinin davada görevli olduğuna karar verdi.

Düzce Ağır Ceza Mahkemesinde Yaşar ÖZ yargılamasında 7 duruşma yapıldı. Nihat BULDAN, Savaş BULDAN'ın erkek kardeşi, müdahil olarak yargılamaya katıldı. Yaşar ÖZ Mahkeme huzurunda kendisiyle söz konusu cinayetler arasındaki ilişkiyi gösteren herhangi bir delilin olmadığını, yargılamamanın tek sebebinin Avrupa Mahkemelerine cinayetlerin araştırıldığını göstermek olduğunu ifade etti. 19 Tanık (bu tanıkların bir kısmı öldürülen kişilerin arabaya bindirildiğini bir kısmı da cinayetlerin gerçekleştiği yer civarında 3 arabayı görmüşlerdir) Yaşar ÖZ'ü daha önce hiç görmediklerini ifade etti.

Düzce Ağır Ceza Mahkemesi 18 Aralık 1999 tarihinde birden fazla kişiyi öldürmek iddiasıyla yargılanan Yaşar ÖZ'ün delil yetersizliği nedeniyle beraatine karar verdi. Dava dosyası arama çalışmalarına devam edilmesi için cumhuriyet savcılığına geri gönderildi.

(c)Bay Hanefi AVCI'nın ifadesi

Hanefi AVCI, kendisi o tarihte İstanbul Emniyet Müdürlüğünde İstihbarat Daire Başkanı idi, 7 Şubat 1997 tarihinde 2 cumhuriyet savcısına ifade verdi.

İfadenin alınma sebebi Hanefi AVCI'nın TBMM Susurluk Araştırma Komisyonuna verdiği bir diğer ifade de çok ciddi iddialar ileri sürmesi ve bu iddiaların basına sızmasıdır. Savcılar bu fırsattan yararlanarak onu sorguladılar. Görüşmenin başlangıcında bay AVCI TBMM Susurluk Komisyonuna vermiş olduğu bilgilerin İstihbarat Daire Başkanı iken edindiği bilgilere dayandığını, ayrıca bu iddiaları doğrulamak için herhangi bir belgeye sahip olmadığını ifade etti. Buna karşın Hanefi AVCI belirli kaynaklar üzerinde araştırmalar gerçekleştirilirse bu iddiaların doğruluğunun kanıtlanabileceği düşüncesindeydi. Hanefi AVCI hangi meseleler bakımından belgelerin bulanabileceğini ifade edecekti.

Bay AVCI'nın 7 sayfadan oluşan sunumları kaydedildi , Bay AVCI (diğerleri arasında) şunu ifade etti:

“Jandarma ve Milli İstihbarat Teşkilatı(MİT) Kürt toplumunun belirli üyeleri tarafından PKK'ye sağlanan maddi yardımlardan ötürü kaygılanmaya başladı. Bu durum 1991 ve 1993 arasındaki PKK faaliyet artışının sorumlusu olarak görüldü. Onlar(Jandarma ve MİT) söz konusu sanıkları suçlayabilecek yeterli delillerinin olmadığını hissettiler ve neticesinde bazı Polis ,MİT ve Jandarma yetkilileri Kürt toplumunun belirli üyeleriyle mücadelede kullanılacak farklı metotlar hakkında tartışmaya başladılar. Mehmet AĞAR , Emniyet Genel Müdürü , ve Korkut EKEN , Özel Kuvvetler Komutanı,(Diğerleri arasında) tarafından özel bir ekip biçimlendirildi. Bu ekip Özel Harekat üyelerinden ve ,Yaşar ÖZ dahil, sivillerden oluşmaktaydı. Bu özel ekibin faaliyetleri MİT üyeleri ve Jandarma İstihbarat Şubesi(JİTEM) tarafından bilinmekteydi. Savaş BULDAN ve arkadaşlarının kaçırılması ve öldürülmesi bu tür faaliyetlerden biridir. Bu kişilerin finansal olarak PKK'ye yardım sağladığı tespit edilmişti. Onların kaçırılması ve öldürülmesinde kullanılan yöntem polis tarafından bilinen mafya veya diğer yer altı organizasyonlarının faaliyetleriyle hiçbir benzerlik taşımıyordu. Savaş BULDAN ve arkadaşlarının kaçırılması sırasında Polis kimlik kartları ve polisye yöntemler kullanılmıştı, aksi takdirde seyrettikleri güzergahta onları durduracak olan kontrol noktaları varken onları kaçırmak ve öldürmek mümkün olamazdı. Bu kontrol noktaları boyunca gidebilmek yalnızca resmi bir unvanı kullanmakla mümkündür”.

(d)Susurluk Raporu³

Başvurucu , Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkan Yardımcısı Kutlu Savaş'a Başbakanın talebiyle hazırlattırılan Susurluk Raporunu Komisyona(Avrupa İnsan Hakları Komisyonu) sundu. Başbakan 1998 Ocak ayından sonra raporu kamu oyunun bilgisine sundu fakat raporun 11 sayfası ve ekleri rapordan çıkarıldı.

Raporun girişi şunu ifade etmektedir: Rapor adli bir soruşturmaya dayanmamaktadır ve resmi bir araştırma raporu değildir. Rapor bilgi amaçlı hazırlanmış olup esas olarak Güneydoğu Türkiye'de meydana gelmiş belirli vakaları tanımlamanın dışında bir amaç

³ Susurluk Kasım 1996 tarihinde bir trafik kazasının meydana geldiği yerdir. Kaza yapan araçta bir TBMM üyesi , eski İstanbul Emniyet Müdür Yardımcısı ve Interpol tarafından aranan aşırı sağcı bir uyuşturucu kaçakçısı ve onun kız arkadaşı seyahat ediyordu. Son üçü kazada öldü. Bütün bu kişilerin aynı arabada seyahat etmeleri gerçeği kamu oyunu şok etti . 16'dan fazla çeşitli derecelerde adli soruşturma ve bir Meclis soruşturması başlatıldı.

taşımamaktadır. Rapor politikacılar,hükümet kurumları ve gizli gruplar arasındaki yasadışı işlerin varlığını doğrulama eğilimindedir.

Rapor bir dizi hadiseyi analiz eder , örneğin emirle gerçekleştirilen cinayetler, bilinen şahısların veya Kürt destekçilerinin öldürülmesi veya Devlete hizmet eden itirafçı grubunca gerçekleştirilen kasıtlı eylemler vs. ve Rapor şöyle sonuçlanır: “Bölgedeki terörizmi ortadan kaldırma mücadelesi ile yer altı arasında bağlantı vardır. Sonuç olarak bahsedilen bu ilişki özellikle uyuşturucu kaçakçıları çevresi içinde biçimlenmiştir”. Raporda ayrıca Mahmut YILDIRIM’ın , Ahmet DEMİR veya “Yeşil” olarak da bilinmektedir, güney doğudaki yasadışı faaliyetlere katılımından ve MİT ile olan ilişkilerinden bahsedilmektedir:

“Yeşil'in nasıl bir kişilik olduğu; etrafına topladığı itirafçılarla haraç, gasp, haneye tecavüz, ırza tecavüz, soygun, öldürme, işkence, adam kaçıрма vb.. gibi çeşitli olayların faili olduğu bilinirken kamu otoritelerinin kendisiyle işbirliği yapmaya devam etmesini izah etmek güçleşmektedir. MİT gibi saygın bir kuruluşun saygın olmayan kişileri de kullanmasını anlamak elbette mümkündür. Ancak samimiyet ve işbirliğine varan yakınlığın izahı gerekir. Antalya'da Metin GÜNEŞ (Sakallı Hacı), Ankara'da Metin ATMACA, Ahmet DEMİR adıyla icrayı faaliyet eden Yeşil hem polisin hem MİT'in varlığını, faaliyetlerini bildiği bir kişidir..... Devlet sustuğu için de meydan çetelere terk edilmektedir(sayfa 26).

Yeşil ayrıca JİTEM’le(çok sayıda köy korucusunu ve itirafçıyı kullanılan Jandarma içinde bir organizasyon) işbirliği yapmıştır (Sayfa 27).

A.Demir'in⁴ zaman zaman kendisi (M.Gül) ve diğer arkadaşlarına "İstanbul mafyasını çökerttiğini, Behçet CANTÜRK⁵ ve aynı şekilde öldürülen diğer mafya ve PKK yanlılarını kendisinin planlayıp öldürttüğünü" söylediğini (sayfa 35),..... Vedat Aydın ve Musa ANTER'in⁶ öldürülme olaylarını da bizzat A.DEMİR'in planlayıp uyguladığını (sayfa 37).....

Devletin ilgili tüm kurumları bu iş ve eylemlerden haberdardır.....Yukarıda ifade edilen hususların benzer konularda meselâ Savaş Buldan'ın öldürülmesi için de geçerli olduğunu ifade edebiliriz. Adı geçen kaçakçılığı, PKK yanlısı bölücü eylemleri ile tescilli bir şahıstır. Medet Serhat YÖŞ, Metin CAN, Vedat AYDIN için de aynı hususlar geçerlidir. Ülkenin birliğine, bütünlüğüne aykırı eylem sahipleri ağır bir cezayı hakletmişlerdir. Yapılanlarla aramızdaki tek itilâf uygulamanın şekline ve neticelerine ilişkindir. Nitekim Musa ANTER'in öldürülmesinden -tüm olayları tasvip edenlerin dahi- pişman olduğu tespit edilmiştir. Musa ANTER'in silahlı bir eylem içinde olmadığı, daha çok işin filozofisi ile meşgul olduğu, öldürülmesinin yarattığı etkinin, kendisinin gerçek etkisini geçtiği ve öldürülme kararının hatalı olduğu söylenmektedir. (Adı geçenler hakkında bilgi Ek: 9'dadır⁷.) Öldürülen başka gazeteciler de vardır(Sayfa 74) .”

⁴ Eski PKK üyesi muhbirin takma isimlerinden birisi. Ayrıca “Yeşil” olarak da bilinmektedir. 1973 yılından bu yana çeşitli Devlet yetkililerine bilgi sağlamaktadır.

⁵ PKK’yi desteklediği ve aynı zamanda Özgür Gündem gazetesinin ana finansörlerinden biri olduğu konusunda ciddi şüpheler olan ünlü uyuşturucu kaçakçısı.

⁶ Bay ANTER, Kürt destekçisi politik bir şahsiyet, Halkın Emek Partisi kurucu üyesi, İstanbul Kürt Enstitüsü direktörü, haftalık Yeni Ülke ve günlük Özgür Gündem gazetesinin yazarı ve baş yazarı.30 Eylül 1992 tarihinde Diyarbakır’da öldürüldü. Cinayetin sorumluluğu “Boz-ok” adlı bir örgüt tarafından üstlenildi.

⁷ Rapora eklenmemiştir.

Rapor pek çok tavsiye(Çeşitli güvenlik ve polis istihbarat departmanları arasındaki işbirliğinin ve iletişimin geliştirilmesi , yasa dışı faaliyetlere karışan güvenlik kuvvetlerinin kimliklerinin tespit edilmesi ve görevlerine son verilmesi, itirafçı kullanımının sınırlandırılması,köy korucu sayısında indirime gidilmesi , Özel Hareket Dairesinin güneydoğu Türkiye dışında kullanılmasına son verilmesi ve bölge dışında ise normal polis birimleriyle birleştirilmesi, çok sayıda olaya dair soruşturmalar açılması, uyuşturucu kaçakçılığı faaliyetlerini durdurmak için çetelere baskı yapılması ve yeni adımlar atılması, TBMM Susurluk Araştırma Komisyonu çalışmaları sonuçlarının gerekli soruşturmaların açılabilmesi amacıyla yetkili birimlere gönderilmesi dahil olmak üzere) ile sonuçlanmaktadır.

B. Konuyla ilgili İç Hukuk ve Uygulama

Türk Ceza Kanununa göre aşağıda sayılanlar suçtur:

- Bir kimseyi hürriyetinde mahrum etmek(Genel olarak madde 179 , Devlet memurları tarafından işlenmiş ise Madde 181);
- Tehdit (madde 191);
- İşkence ve Kötü muamele yapmak(Madde 243 ve 245);
- Kadı aşan adam öldürme(Madde 452 ve 459),Kasten Adam öldürme(Madde 448) ve Adam Öldürmek(madde 450).

Yukarıda bahsedilen suçlar türünde eylem veya ihmallerden haberdar olan yetkililerin(savcı ve Sulh ceza hakimi) hazırlık soruşturması başlatması yükümlülükleri Ceza Muhakemeleri Usulü Kanununun 151 ve 153 maddelerinde vaaz edilmektedir. Suçlara dair ihbarlar yetkililere , güvenlik kuvvetlerine ve Cumhuriyet savcılıklarına yapılabilir. Şikayetler yazılı veya sözlü olarak yapılabilir. Şayet şifahi olarak yapılmış ise tutanak tutulması zorunludur(Madde 151).

Şayet bir ölümün doğal nedenlerle meydana gelmediği şüphesini verecek emareler mevcut ise , konuyla ilgili olarak bilgilendirilen güvenlik kuvvetleri mensuplarının cumhuriyet savcısına veya Sulh Hakimine durumu bildirmekle mükelleftir(madde 152). Türk Ceza Kanunu 235. Maddesi uyarınca memurlardan biri görevini yaptığı sırada bir suç işlendiğini öğrenip de polise veya cumhuriyet savcısına bildirmez ise hapis cezasıyla cezalandırılır.

Cumhuriyet Savcısı , ihbar veya herhangi bir suretle bir suçun işlendiği zebahını verecek bir hale muttali olur olmaz kamu davasını açmaya mahal olup olmadığına karar vermek üzere hemen işin hakikatini araştırmaya mecburdur (CMUK Madde 153).

Türk Ceza Kanunu Madde 102 cumhuriyet savcısının hazırlık soruşturmasına devam etmek zorunda olduğu yasal süreleri içermektedir. Aynı madde 1. fıkrası uyarınca ölüm cezasına müstelzim cürümlerde kamu davası açılması için zaman aşımı süresi 20 senedir.

ŞİKAYETLER

Başvurucu Sözleşmenin 2,3,13 ve 14. Maddelerinin ihlal edilmesinden şikayet etmektedir.

Başvurucu, Devletin kardeşinin yaşam hakkını etkin olarak koruyamamasından ve ayrıca Devletin kardeşini 3. kişilerin eylemlerinden korumak için etkin önlemleri almada başarısız olmasından dolayı Sözleşme madde 2 uyarınca yakınmada bulunmaktadır. Alternatif olarak , Başvurucu şunu iddia etti: Devlet ,söz konusu öldürmeler için direk olarak talimat verdi veya söz konusu cinayetler için 3. kişilere dolaylı olarak yetki verdi. Başvurucu ayrıca Devletin kardeşinin katillerinin etkin olarak araştırılması ve kovuşturulması hususunda başarısız olması nedeniyle yakınmada bulunmaktadır. Başvurucu ayrıca kardeşinin yaşam hakkı ihlali idari pratiğinin bir kurbanı olduğunu iddia etmektedir. Başvurucu ayrıca kardeşine yapılan muameleler nedeniyle Türk Hükümetine karşı muhalefette bulunmasından dolayı kendi yaşam hakkının risk altında olduğunu iddia etmektedir.

Başvurucu, kardeşinin öldürülmeden önce işkenceye maruz kalmasından dolayı Sözleşmenin 3. Maddesi uyarınca yakınmada bulunmaktadır.

Başvurucu, cinayetlerden sorumlu olan kişileri soruşturabilecek ve onları adalet önüne getirebilecek bağımsız bir ulusal makamın olmamasından dolayı Sözleşmenin 13. Maddesi uyarınca yakınmada bulunmaktadır.

Başvurucu sadece Kürt kökenli Türk vatandaşlarının yasadışı öldürmelere maruz kalması ve akabinde ki soruşturma,kovuşturma ve Mahkeme sisteminin çökmesinden dolayı mağdur olması nedeniyle Sözleşmenin 14. Maddesiyle bağlantılı olarak 2,3, ve 13. Maddelerinin ihlal edildiğini iddia etmektedir.

HUKU K

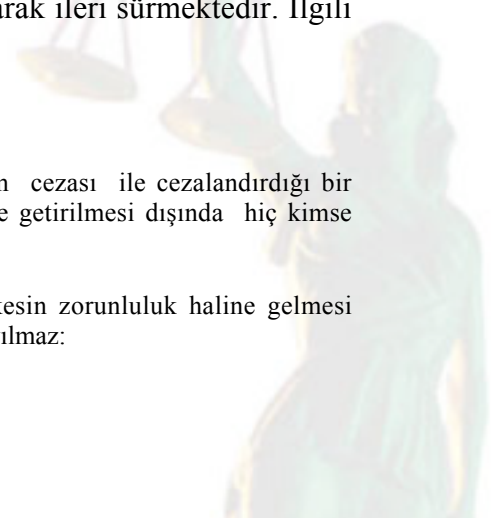
Başvurucu, kardeşi Savaş BULDAN'a (Kürt kökenli olması ve politik inançları nedeniyle)Devlet görevlilerinin emriyle hareket eden bazı kişiler tarafından işkence yapılmasından ve BULDAN'ın yine aynı kişiler tarafından öldürülmesinden dolayı yakınmada bulunmaktadır. Başvurucu ayrıca Devletin kardeşinin yaşama hakkını korumada başarısız olmasından ve cinayete ilişkin etkin bir soruşturma yapmamasından dolayı şikayet etmektedir. Başvurucu Sözleşmenin 2,3,13,14. maddelerini yakınmalarının gerekçesi olarak ileri sürmektedir. İlgili Sözleşme hükümleri aşağıda belirtilmiştir.

Madde 2(Yaşam Hakkı)

1.Herkesin yaşam hakkı yasanın koruması altındadır. Yasanın ölüm cezası ile cezalandırdığı bir suçtan dolayı hakkında mahkemece hükmedilen bu cezanın yerine getirilmesi dışında hiç kimse kasten öldürülemez.

2.Öldürme, aşağıdaki durumlardan birinde kuvvete başvurmanın kesin zorunluluk haline gelmesi sonucunda meydana gelmişse, bu maddenin ihlali suretiyle yapılmış sayılmaz:

a)Bir kimsenin yasa dışı şiddete karşı korunması için;

- b)Usulüne uygun olarak yakalamak için veya usulüne uygun olarak tutuklu bir kişinin kaçmasını önlemek için ;
c) Ayaklanma ve isyanın, yasaya uygun olarak bastırılması için.

Madde 3(İşkence Yasağı)

Hiç kimse işkenceye ,insanlık dışı yada onur kırıcı ceza veya işlemlere tabi tutulamaz.

Madde 13(Etkili Başvuru Hakkı)

Bu Sözleşmede tanınmış olan hak ve özgürlükleri ihlal eden herkes,ihlal fiili resmi görev yapan kimseler tarafından bu sıfatlarına dayanılarak yapılmış olsa, ulusal bir makama etkili bir başvuru yapabilme hakkına sahiptir.

Madde 14(Ayrımcılık Yasağı)

Bu Sözleşmede tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma , cinsiyet,ırk,renk, din,dil,siyasal ve diğer kanaatler,ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk,servet,doğum veya herhangi bir başka durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan sağlanır.

İç Hukuk Yollarının Tüketilmesi

Hükümet başvurucunun kardeşinin öldürülmesine ilişkin Yığılca cumhuriyet savcılığı tarafından yürütülen soruşturmanın halen devam ettiğini ve Savcının failer hakkında 2014 yılına kadar geçerli olan yakalama müzekkeresi tanzim ettiğini belirtmektedir. Hükümet başvurunun olgunlaşmadığını(süre açısından) ve dolayısıyla reddedilmesinin zorunlu olduğunu iddia etmektedir.

Başvurucu kardeşinin kaçırılması ve öldürülmesi hakkında cumhuriyet savcılığına şikayette bulunarak iç hukuk yollarını tükettiğini iddia etmektedir. Başvurucu ,20 yıl geçerli olan sürekli araştırma müzekkeresi ortada iken iç hukuk yollarının tüketilmemiş olduğu şeklindeki hükümet iddiasının Sözleşme sistemi içerisinde bir yeri olmadığını belirtmektedir: Bir başvurucunun Avrupa İnsan Hakları Komisyonuna başvurabilmek için bu kadar uzun bir zaman beklemek zorunda kalması halinde (bu şartlar altında) bu gereklilik başvuru içi hukuk yolunun (Sözleşmeye göre) aldatıcı hale getirecek ve ayrıca Sözleşmeyi denetleyen ve güvence altına alan Strasbourg organlarının faaliyetlerini baltalayacaktır. Bu gereklilik 6 ay kuralının amacının - Söz konusu kural yetkilileri ve diğer kişileri uzatılmış zaman periyodu içinde belirsizlikten korumaktadır- dışındadır (bakınız Bayram ve Yıldırım v. Türkiye (dec), no. 38587/97, ECHR 2002-). 20 yıllık bir bekleme süresi bu amacı boşa çıkarmaktadır. Üstelik çok aşırı gecikmeler içeren veya tüketilmesi 20 yıla varan hiçbir iç hukuk yolu Sözleşmenin 35. maddesi çerçevesinde etkin olarak değerlendirilemez.

Mahkeme ,Başvurucunun avukatı tarafından kaçırılma günü(3 Haziran 1994) sunulan dilekçeye binaen Bakırköy cumhuriyet savcılığınca başlatılan soruşturma üzerine taraflar arasında bir uyuşmazlığın olmadığını belirtmektedir. Mahkeme ayrıca , Başvurucunun kardeşinin öldürülmesi olayında yetkili olan Yığılca Cumhuriyet savcılığı tarafından failer hakkında başlatılan tahkikatın başarısız olması üzerine yine aynı savcılık tarafından 31 Ağustos 1995 tarihinde 2014 yılında kadar geçerli olacak sürekli tahkikat kararı verildiğini belirtmektedir.

Hükümetin (devam eden bir tahkikat olması nedeniyle) başvurunun olgunlaşmadığı iddialarına rağmen AİH Mahkemesi , iç hukuk yollarının tüketilmesi meselesinde tahkikatın etkin olup olmadığı saptamasının/tespitinin gerekli olduğuna düşünmektedir. Bu durum kaçınılmaz olarak, başvuru tarafından Sözleşmenin 2. Maddesine dayanılarak ileri sürülen şikayetin özü (tahkikatın etkin olmadığı iddiası) ile bağlantılıdır. Mahkeme bu meselenin davanın esasıyla birleştirilmesi düşüncesini benimsemektedir.

Esaslar

Hükümet başvurunun iddialarının uydurma olduğunu ileri sürmektedir. Hükümet ayrıca söz konusu 3 kişinin göz altına alındığına dair hiçbir kanıtın olmadığını ileri sürmektedir. Hükümet , polis ve Jandarma tarafından delillerin toplanması amacıyla ayrıntılı bir araştırma gerçekleştirildiğini ileri sürmektedir. Hükümet söz konusu 3 Türk vatandaşının kaçırılması ve öldürülmesi eyleminin Kürt kökenli Türk vatandaşlarından tehditle para toplayan PKK terör örgütü tarafından gerçekleştirilmiş olabileceğini ileri sürmektedir. Hükümet , Başvurucu tarafından da kabul edildiği gibi Savaş BULDAN'ın ailesinin zengin ve tanınan bir aile olduğunu ve bu ailenin bu türden tehditlerin kurbanı olmasının hiçte şaşkırtıcı olmayacağını, istekleri yerine getirilmeyen PKK terörist örgütünün pek çok infazlar gerçekleştirdiğini iddia etmektedir. Alternatif olarak , cinayetlerin güney-doğu Türkiye'deki benzer pek çok kaçırma ve cinayetlerden sorumlu ve aynı zamanda PKK'nin rakibi olan başka bir terör örgütü (Hizbullah gibi) tarafından gerçekleştirilmiş olabileceğini iddia etmektedir. Hükümet, başvurunun kardeşinin sadece devlet görevlilerinin girebildiği bir atış poligonunda öldürüldüğü iddiasının ise doğru olmadığını çünkü cesetlerin yakındaki bir nehirde balık avlayan bir sivil tarafından bulunduğunu iddia etmektedir. Hükümet ayrıca başvurunun iddialarının doğru olduğu düşünülürse bunun olaydaki devlet görevlilerinin (söz konusu kişilerin cinayetlerin gerçekleştirileceği yeri sormak zorunda kalmaları nedeniyle) çok aptal oldukları anlamına geleceğini ifade etmektedir.

Hükümet Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine sunduğu 15 Temmuz 1998 tarihli mektubunda Susurluk raporunun delil değerine itiraz etmekte, raporun herhangi bir resmi statüsü olmadığını iddia etmektedir. Hükümete göre raporun huzurdaki başvuru ile hiçbir direk bağı yoktur. Rapor sadece belirli birtakım iddiaların incelenmesi ve sonrasında da yasal soruşturmanın açılması amacıyla hazırlanmıştır. Dolayısıyla rapor adli bir soruşturmanın sonucu değildir.

Hükümet ilk görüşlerini sunduktan (29 Temmuz 1996)sonra gerçekleştirilen işlemlere ait belgeler hakkında (Yaşar ÖZ'ün yargılanması ve ÖZ'ün temyiz başvurusu da dahil olmak üzere) hiçbir görüş sunmadı.

Başvurucu kendisi tarafından sunulan esas delillerin (bir önemli nokta haricinde) Hükümet tarafından reddedilmediğini ileri sürdü. Başvurucu , olgular ve başvuruya ilişkin iç hukukla ilgili meseleler hakkındaki kendi çıkarımlarının oldukça farklı olduğunu belirtti. Başvurucunun düşüncesine göre tartışmalı olan en önemli nokta cinayetlerin halka kapalı olan bir atış poligonunda gerçekleştirilmiş olmasıdır. Başvurucu kaçırılan kişilerin söz konusu bölge için yol (istikamet) sormaları gerçeğinin söz konusu kişilerin devlet memuru olmadığı anlamına gelebileceğini , Devlet tarafından bu tür bir görevin gerçekleştirilmesi amacıyla kiralanan (mevcut davada olduğu gibi)kişiler tarafından bölgenin ayrıntılı olarak bilinmemesinin akla yatkın olduğu iddia etmektedir. Başvurucunun düşüncesine göre kaçırılan kişiler tarafından belirli bir bölge yerinin sorulması , söz konusu kişilerin kaçırdıkları 3 kişiyi belirli bir bölgeye götürmeleri hususunda talimathı olduklarını göstermektedir. Bu sav söz konusu 3 kişinin sivil girişine yasak olan bir atış poligonuna getirilmiş olması gerçeği ile tutarlıdır. Başvurucu bu bağlamda bir terörist grubun veya organize suç örgütün (Bu kişilerin aksi takdirde sahte polis kimlik kartları ve resmi polis teçhizatı edinmesi sorun olacaktır.) kaçırdıkları kişileri nereye götüreceklerini bilemeyeceklerini iddia etmektedir.

Başvurucu sunumlarında Susurluk Raporuna kapsamlı atıflar yaptı. Bu raporun(Rapor Başvurucunun kardeşinin devlet görevlileri tarafından öldürdüğü sonucuna ulaşmıştır) konuyla ilgili Hükümet görüşlerinin özünü yalanladığını(Hükümet kaçırma ve cinayetlerin zorla para toplama kampanyasının bir parçası olarak PKK tarafından gerçekleştirilmiş olabileceğini iddia etti) ileri sürdü. Başvurucuya göre , Susurluk Raporunda anlatılan gerçekler ışığında Devlet, Savaş BULDAN'ın PKK'ye düşman bir takım unsurlar tarafından öldürüldüğünü biliyordu ve bu cinayet bu koşullar altında ve belirtilen amaçlarla Hükümetin bilgisi dahilinde gerçekleşmişti.

Başvurucu iddialarının (Devlet direk olarak cinayet emri verdi veya cinayeti gerçekleştirmesi için 3. bir tarafa zımnî bir yetki verdi ve her halükarda kardeşinin yaşam hakkının korumak için etkin korumayı sağlamakta başarısız oldu) kanıtı olarak Hanefi AVCI'nın 7 Şubat 1997 yılında cumhuriyet savcılığı tarafından alınan ifadesine atıfta bulundu(yukarıda özetlendi). Başvurucu Hanefi AVCI'nın tanıklığının , kardeşi Savaş BULDAN'ın Mehmet AĞAR(Emniyet Genel Müdürü) ve Korkut EKEN(Özel Harekat Daire Başkanı) tarafından oluşturulan bir özel tim tarafından öldürüldüğünü kanıtladığını ileri sürdü. Bu ekibe daha sonra yargılanan ve beraat eden Yaşar ÖZ'de dahildir. Hanefi AVCI'ya göre , bu timin üyeleri Savaş BULDAN'ın göz altına alınmasını ve kontrol noktalarından geçişi kolaylaştırmak amacıyla polis kimlik kartlarını (Şayet söz konusu Polis kimlik kartları olmasaydı bu geçişler mümkün olamayacaktı) kullanmışlardı.

Tahkikatın tatmin edici olmayan doğası hakkında , Başvurucu şunu ileri sürdü: Yetkililer başlangıçtan itibaren cinayetlerin polis tarafından veya devlet adına veya devletin onanıyla

gerçekleştirilmiş olma ihtimalini göz ardı etti. Başvurucu Hükümetin bu meseleyi ciddi bir şekilde soruşturma amacının olmadığı niyetinin Adalet Bakanlığının 7 Haziran 1996 tarihli yazısından anlaşıldığını ileri sürdü. Metne göre , resmi görüş olarak konuyla ilgili araştırmaların sonuç doğurmasının ihtimal dışı olduğu fakat buna rağmen Strasbourg organları tarafından yürütülecek muhtemel bir inceleme için soruşturmanın gerçekleştirilmesi gerektiği belirtilmektedir. Başvurucunun düşüncesine göre söz konusu yorum soruşturma görevlilerini (sadece önce ki Avrupa İnsan Hakları Komisyonunu veya Yüksek Mahkemeyi etkileme amacıyla) soruşturmanın şeklen gerçekleştirilmesi hususunda cesaretlendirmiştir.

İç hukuk soruşturmaları bağlamında , başvurucu ayrıca şu hususu ileri sürdü: Yetkililer soruşturma sırasında mevcut bir takım ip uçlarını izlemede başarısız oldular. Özellikle söz konusu üç kişinin zorla bindirildiği arabalardan birinin tüm plaka numarası ve ayrıca diğer iki arabanın da ön plaka numaraları ve biçimleri hakkındaki bilginin tanıklar tarafından polise aktarılmış olmasına rağmen bu arabalar ortaya çıkarılmamıştır. Başvurucu ayrıca şunu iddia etmektedir: Soruşturma boyunca atılan adımlardaki gecikmeler ve ayrıca 20 yıllık sürekli tahkikat müzekkeresinin tanzim edilmiş olması cinayetlerin daha fazla soruşturulması hususunda ciddi bir niyet eksikliğini açıkça göstermektedir. Bu bağlamda Başvurucu, Jandarmalar tarafından cesetlerin bulunduğu yerde yapılan incelemeler neticesinde hazırlanan ve cinayetler hususunda hiçbir bulgu içermeyen düzenli raporlara atıfta bulunmaktadır. Söz konusu raporlar tam olarak aynı kelimeler kullanılarak ve aylık olarak tanzim edilmiştir. Bütün prosedür , Başvurucuya göre , şekli olup daha fazla soruşturma için hiçbir gerçek çaba ortaya koymamaktadır.

Yaşar ÖZ'ün , Savaş BULDAN' cinayeti nedeniyle yargılanması konusunda Başvurucu Düzce Ağır Ceza Mahkemesi ve Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi arasındaki görev tartışmalarına atıfta bulunmaktadır. Başvurucu şunu iddia etti: Söz konusu yargılamalarla ilgili olan belgeler, olası failler ve cinayetler arasında göz önüne alınması gereken ilişkiden, soruşturma ve sonraki ÖZ yargılaması sırasında sistematik olarak kaçınıldığını ortaya koymuştur. Devlet Güvenlik Mahkemesi, kendisine gönderilen iddianamenin yasadışı bir organizasyonun iştirakini içermediği gerekçesiyle görevsizlik kararı vermişti. İlgili Ağır Ceza Mahkemesi DGM'nin bu kararına davayı esastan incelemeyi reddederek cevap verdi. Gerekçesi de Devlet Güvenlik Mahkemesi tarafından tespit edilen etmenlerin mevcut olmayışı ve Yaşar ÖZ ile yasa dışı organizasyon arasındaki muhtemel ilişkilerdi. Daha sonra Yargıtay meselenin yalnızca Ağır Ceza Mahkemesi kapsamında değerlendirilmesi gerektiğine karar verdi. Sonrasını yargılama ve beraat takip etti. Başvurucu tahkikat ve kovuşturmanın etkin olmadığı görüşünün hakimler tarafından da paylaşıldığını ileri sürdü. Başvurucu mevcut bağlam içerisinde muhakeme edilmekte olan meselenin sadece Yaşar ÖZ'ün muhtemel suçluluğu olmadığını ifade etti. Adliyenin çeşitli birimlerinde (tahkikat terimlerinin açık ve kesin olarak biçimlendirildiği andan itibaren) cinayetlerin planlanarak işlendiği ihtimalini dikkate alma konusunda bir reddiye vardı. Sonuç olarak , cinayetin sorumluları hakkında soruşturma yürütebilecek ve onları adalet önüne çıkarabilecek bağımsız bir ulusal makamın mevcut olmadığı açıktı.

Başvurucu yetkililerin kardeşinin yaşamını korumada başarısız olması iddiası hakkında konuyla ilgili Devlet içindeki otoritelerin bir takım devlet yetkilileri tarafından gerçekleştirilen bir takım cinayet politikaları hakkında haberdar olduklarını ortaya koyan Susurluk Raporuna atıfta bulunmaktadır. Başvurucunun düşüncesine göre bu şu anlama gelmekteydi: Devlet otoriteleri Savaş BULDAN'ın kendi ajanları veya Devlet adına hareket eden kişiler nedeniyle risk altında olduğunun farkında idi ve dolayısıyla Savaş BULDAN içinde bulunduğu riskle orantılı olarak korunma hakkına sahipti. Buna karşın Hükümet , bir takım Devlet yetkilerinin veya Devletin onayıyla hareket eden kişilerin Savaş BULDAN'ın yaşamı üzerinde yaratmış oldukları kavranabilir bir tehditten onu koruyamadı.

Başvurucu ,kendisinin yaşam hakkına dair ihlaller olduğunu, kendisinin politik faaliyetleri ve Savaş BULDAN ile bağlantıları nedeniyle rahatlıkla öngörülebilecek tehditlere karşı Devletin kendisini koruyamadığı iddialarına kanıt olarak Almanya'da mültecilik talebinin görüldüğü 21 Eylül 1994 tarihli duruşmada verdiği ifadenin kaydını sundu. Başvurucu kardeşinin öldürülmesinde 3 /4 gün sonra , kendisinin öldürülecek bir sonraki kişi olduğu tehdidini içeren isimsiz mektuplar almaya başladığını ifade etmişti. Başvurucu ayrıca aktif politik faaliyette bulunmuş ve kardeşinin ölümüne sebep olmak hususunda Türk Hükümetini suçlamıştı. Alman Mahkemesi başvurusunun mültecilik talebini, Başvurucunun yaşamının (makul kuşkunun ötesinde) Türkiye'de tehlike olduğu tespiti ile kabul etti.

Mahkeme(AİHM) tarafların sunumları ışığında şunları tespit etmektedir: Başvuru,Sözleşme çerçevesinde, olgulara dayanan meseleler ve mevzuat içermektedir. İlgili tespitler başvuru esasının bir bütün olarak incelenmesine bağlıdır. Mahkeme bu nedenle şu sonuca ulaşır: Bu nedenle Sözleşmenin 35/3. Maddesine göre Başvuru temelsiz değildir. Başvuruyu kabuledilemez ilan etmek için hiçbir gerekçe tespit edilmemiştir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme oybirliği ile

Cezai soruşturmanın etkinliği hususundaki tartışmanın davanın esasıyla birleştirilmesine;

Davanın esasına ilişkin herhangi bir ön değerlendirmede bulunmaksızın Başvuruyu Kabuledilebilir olarak ilan eder.

S.DOLLE
Kayıt Görevlisi

J:-P. COSTA
Başkan

